

KNJIŽNICA
EDVARDA KARMELJA
V CELJU

Celje - skladišče

D-Per

545/1981

1119811175, JUN

COBISS

OSREDNJA KNJ. CELJE

STEKLARNO

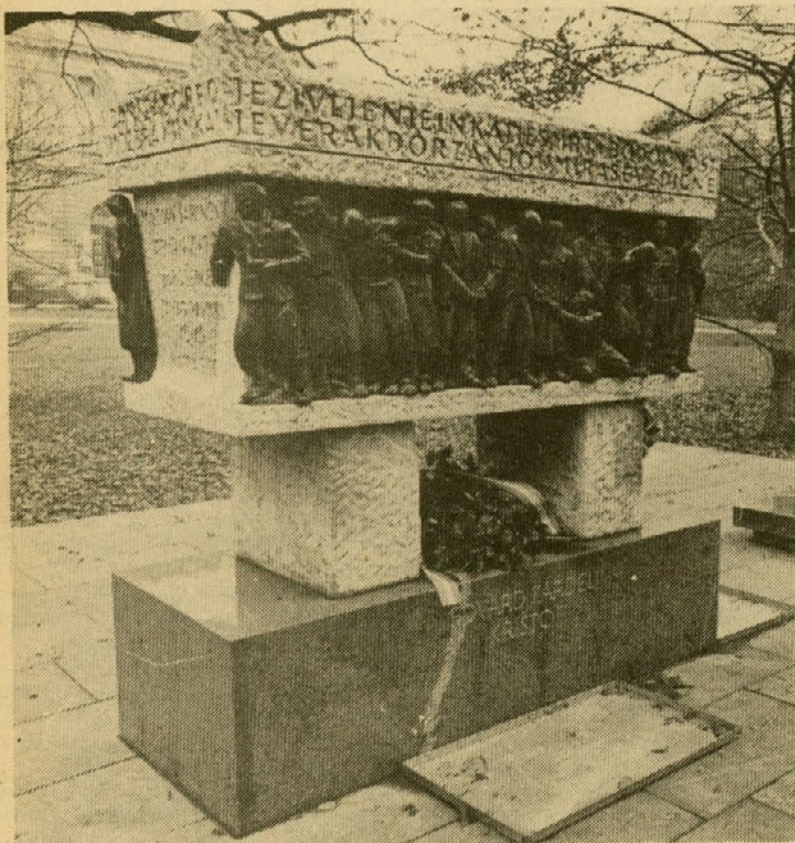
Glasilo OZD STEKLARNE »BORIS KIDRIČ« in STEKLARSKE ŠOLE

Leto 9

Rogaška Slatina

Junij 1981

**Delavci
steklarne »Boris Kidrič«
in
Steklarske šole
čestitamo
vsem borcem in udeležencem
narodnoosvobodilnega boja
ob njihovem prazniku –
4. juliju!**

Preberite!

Spomini na dneve trpljenja	2
Slavko Lipuš	2
Zakaj vas 147 ni bilo?	3
Vsi delegati pobudniki uresničevanja kongresnih sklepov	4
...Še nič novega!	5
Kaj bi nam dale polno izkoriščene zmogljivosti?	6
Kako v resnici posluje tozd Dekor v Kozjem?	8
Steklobrusilka Nevenka Vešligaj iz Kozjega	9
Gradnja v polnem razmahu	10
Proizvodnja, prodaja, bolniški izostanki in še kaj...	11
Maj – mesec norosti...	12
V maju 1.299 delavcev	12
V Dajli tudi otroci	13
Naše življenje je polno mladosti	13
Udeležba dobra, odpovedale pa so ženske	14
Drugi v republiki	14
Tudi 20. do 22. mesto je uspeh!	15
Živahno in samoupravno	15
Nagradna križanka št. 85	16

Ob štiridesetletnici splošne ljudske vstaje

Spomini na dneve trpljenja

Ko so hitlerjevci leta 1941 okupirali našo domovino, zlasti Štajersko in njen biser Rogaško Slatino, so takoj za njimi prišli tudi njihovi zaslužnjevski funkcionarji. Različni mali firerji so si Rogaško Slatino določili za svoj sedež, saj sta bila Rogaška in Rogatec glavna sedeža petokolonašev. In ti so takoj sedli za gospodovalčno mizo; še zlasti takrat, ko je nekakšna gestapovska komisija pregledovala prebivalce Rogaške Slatine in njene okolice ter odločala o njihovih usodah...

Hudi časi...

To so bili za prebivalce našega kraja, zlasti pa za zavedne Slovence, najhujši časi. Na plan so, namreč, stopili tudi tisti, ki so okupatorju prišepetovali imena takih, ki jih je bilo treba na vsak način odstraniti iz Rogaške Slatine. Take, ki so med obema vojnama delovali v revolucionarnem delavskem gibanju, v sindikatih ali v delavski kulturni zvezi Svoboda.

Nekega dne, junija ali julija tistega leta, je obiskal Rogaško Slatino Hitlerjev krvnik – notranji minister Frick. Da bi mu zagotovili osebno varnost, so zaprli trideset prebivalcev, ki so bili na spisku nevarnih nemškemu rajhu. Med njimi je bilo največ delavcev iz steklarne, mlajših in starejših.

Tisti dan, ko smo se vrnilo z malice, so nas že pričakovali oddelki Schutzstaffel ali SS z veliko črno marico, kakor smo imenovali policijski avto za zapornike. Vse, ki smo bili na spisku iz steklarne, so poklicali v pisarno. Ko

smo bili vsi zbrani, so nas kar v delovnih oblekah odpeljali na orožniško postajo v Rogaški Slatini, da so nas od tam z opoldanskim vlakom odpeljali v Šmarje pri Jelšah v zapor.

V zaporu smo zvedeli, da smo tam kot talci. Bilo nas je trideset iz takratnega šmarskega okraja, ki da bomo ostali tam tako dolgo, dokler nemški notranji minister ne odide. Če bi se mu med bivanjem pri nas kaj zgodilo, bi nas vseh trideset ustrelili...

Celice v zaporu so bile odklenjene in razsvetljene, kakor da bi bila to naša poslednja noč. Vsi zaporniki smo bili skupaj. In ker se notranjemu ministru ni nič zgodilo, so nas po njegovem odhodu izpustili.

Rogaški izgnanci

Čez nekaj več kot dva meseca ali točneje 12. septembra bo minilo štirideset let, odkar je nemški okupator izgnal iz Rogaške Slatine, zlasti iz steklarne, veliko družin in posameznikov.

Tisti dan 12. septembra 1941 so že okrog 4. ure zjutraj posebni odredi SS policije zasedli tiste hiše, v katerih so prebivali stanovalci, določeni za izgon. Za tiste, ki so bili iz steklarne, je bil določen poseben avtobus. Z družinami so bili izgnani: samski steklobrusilec Ivan Bervar, Beno Jugovar, Franc Jugovar in Jože Siter z družinami in Pavla Simončič s sinovoma Jelkom ter Slavkom, ki sta pozneje padla kot partizana na hrvaškem Kalniku. Izgnani pa so bili še drugi.

Najprej so nas Nemci odpeljali v sedanji dom TVD Partizan, od tam v Šmarje pri Jelšah, kjer smo čakali na Habijanovem podu. Proti poldnevu so nas odpeljali v Brestanico ali takratni Rajhenburg, kjer smo čakali na štalah, to je v grajskih hlevih, večera. Takrat so nas odpeljali na Hrvaško v Slavonško Požego, kjer smo v veliki tankovski garaži ležali na slami. Bilo nas je veliko; tudi otrok, zlasti majhnih. A usmiljenja ni imel okupator do nikogar... Edino upanje nam je bil narodnoosvobodilni boj.

S ponosom in hvaležnostjo se spominjamo vseh tistih, ki so umrli ali kot borci padli v NOV, izdihili v taboriščih in ki se niso vrnili po osvoboditvi na svoje domove, pa zato ne morejo videti, v kak cvetoči vrt se je spremeni pod Titovim vodstvom in pod vodstvom zveze komunistov naša lepa socialistična domovina!

BENO JUGOVAR

Ob dnevu borca predstavljamo...

Slavko Lipuš

Verjetno vsi poznate vodjo avtoparka v naši steklarni? To je Slavko Lipuš, rojen 5. junija 1927 v Lehnem na Pohorju, to je blizu Lovrenca na Pohorju. In verjetno veste, da je bilo Pohorje ena izmed zibelk našega partizanstva, četudi je vodja tretjega rajha Hitler ukazal: Naredite mi to deželo spet nemško!

Kmalu po vstaji slovenskega naroda zoper okupatorje so tudi na Pohorju počile prve partizanske puške, saj so partizani že konec poletja 1941 napadli policijsko postojanko v Lovrencu...

Slavko Lipuš je bil takrat še mlad

fant, star nekaj več kot štirinajst let. A se vseeno dobro spominja tistih dni in tudi herojskega boja Pohorskega bataljona, ki se je hrabro upiral premočnemu sovražniku, predno je padel sleherni njegov borec.

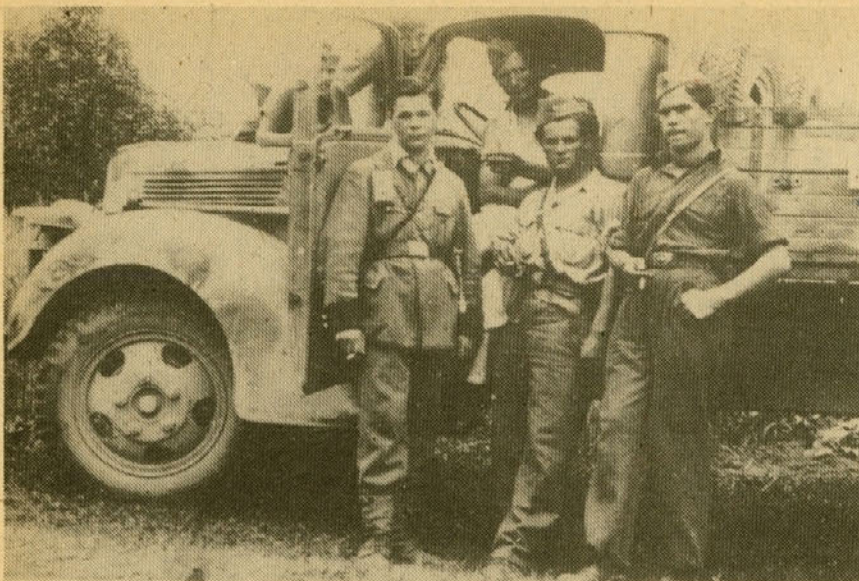
Takole se spominja naš Slavko tistih dni:

»... V začetku leta 1943 so pričeli na našo samotno kmetijo zahajati partizani. Pomagali smo jim, skrbeli za živež, za njihove ranjence. In sploh so imeli partizani pri nas varno zatočišče. To ne glede na to, da so Nemci celotno Pohorje razglasili za tako imenovano

mrtvo cono, kar je pomenilo, da morajo domačini okupatorjeve enote sproti obveščati o premikih partizanov in o njihovih zatočiščih.

Tako so starši vedno mene pošiljali na orožniško postajo v Ribnico, da sem poročal sovražniku o tem, kako v bližini naše domačije ni nikakšnih 'banditskih' sledi. In kljub temu, da so me orožniki večkrat preizkušali, so se moja poročanja srečno končala.

Pozneje so bile partizanske domačije medsebojno dobro povezane z obveščevalsko mrežo in se po njej sproti obveščale o sovražnikovih premikih.

Nekje na avstrijskem Koroškem, na pomlad 1945, Slavko, prvi z leve, s soborci

Naša poglavitna skrb pa je bila zagotavljati hrano, oblačila in sanitetni material.

Ko sem junija 1944 dobil poziv za nemško vojsko, sem – seveda – odšel v partizane. Pridružil sem se Pohorskeemu odredu in bil v njem mesec dni, nakar sem bil premeščen v Šerčerjevo brigado. Ta je bila sestavljena iz štirih bataljonov, ki so imeli vsak po štiri čete; vsaka četa pa je štela kakšnih štrideset borcev, čeprav je njihovo število precej nihalo. Območje delovanja tega bataljona so bili Konjiška gora, Razbor na slovenskem in avstrijskem Koroškem ter Hrvaška. Bataljon je do konca jeseni 1944 že osvobodil vso zgornjo Savinjsko dolino do Šmartnega ob Paki in Velenja.

Osvobodili smo tudi Lovrenc na Pohorju, vendar nam ga je sovražnik proti koncu leta spet iztrgal iz rok. Zima v prehodu iz leta 1944 v leto 1945 je bila zelo huda in Nemci so naperjali vse moči, da bi uničili močnejše partizan-

ske odrede na Slovenskem. Neprestano smo premikali svoje udarne enote, napadali in se branili. Bilo je res težko! Mrzla zima, visok sneg, malo hrane in slaba oblačila, toda naša morala je bila visoka, saj smo bili prepričani v končno zmago.

Od jeseni 1944 sem bil v štabu brigade kurir in skrbel za zveze. Vsa sporočila smo v glavnem prenašali z ustnim sporočanjem. Vedno smo morali paziti, biti zelo previdni in pripravljeni na razna presenečenja; tudi na najbolj neprijetna.

Vprašali smo Slavka, če se iz partizanskih dni spominja kakšnega posebnega dogodka ali česa podobnega...

»To so bili precej žalostni časi,« je nadaljeval pripoved nekdanji partizanski kurir, »toda nek dogodek mi je le ostal v spominu...«

Ko sem iz Koprivne na Koroškem, to je pod Raduho, nesel pošto na postajo – bila je to Javka 1–12, se mi je pozimi v letih 1944–1945 primeril zani-

miv dogodek... Bila je to pot, ki je trajala pet ali šest ur. Sneg je bil visok; pot je bila zato naporna. Počasi sem napredoval. In oprezal sem naokrog.

Naenkrat zagledam v snegu pred seboj podolgovat predmet. Le kaj bi to moglo biti, sem se vprašal. Da ni morebiti mina ali kakšen peklenški stroj? Spalico sem predmet najprej nekajkrat obrnil, nakar sem ga previdno potegnil k sebi. In kljub tesnobi sem se odločil, da ga odprem. In glej! V njem so bili pašeta, deset cigaret, vžigalice, biskvit in bonboni... Kaj, če je vse zastrupljeno, me je prešinila misel... Naokrog, po snegu, so se poznale sledi pripomočkov za hojo po visokem snegu, ki so jih uporabljali Nemci!

Nekaj časa sem se obotavljal, potem pa vse pojedel in pokadil cigareto. Potlej sem se odpravil naprej, pričakujoč, kdaj se bom zgrudil zaradi zastrupitve. Pa se ni nič zgodilo...! Verjetno je zavitek s hrano padel kakšnemu Nemcu iz nahrbtnika?!

Slavko je bil za svoje partizansko junaštvo odlikovan z visokimi odlikovanji – Redom zaslug za narod in z Medaljo za hrabrost. V Jugoslovanski ljudski armadi je ostal po osvoboditvi, vse do jeseni 1946.

Pozimi leta 1959 je pot nekdanjega partizana Slavka Lipuša pripeljala v Rogaško, kjer je bil najprej personalni referent. Pozneje pa se je odločil za šoferski poklic, saj je po osvoboditvi, ko je služboval v generalštabu JLA v Beogradu, opravil šoferski izpit.

Sodelavec Slavko pravi, da je sedaj zadovoljen, saj živimo lepše kot kdaj koli prej. Vendar meni, da moramo bolj disciplinirano in odgovorno opravljati vse svoje vsakdanje naloge, kajti to bo naš največji prispevek k ustalitvi našega gospodarstva. In, še to je dodal, da kot nekdanji borec zelo obsoja nedavne dogodke na Kosovu, saj je bratstvo in enotnost med našimi narodi in narodnostmi temeljna pridobitev narodnoosvobodilnega boja.

ZLATKO NOVAK

Ogledalo našega časa!

Zakaj vas 147 ni bilo?

»Zakaj vas, 147 sodelavk in sodelavcev iz steklarne, v soboto, 23. maja ni bilo na delo iz neupravičenih razlogov, ko smo na tako imenovani solidarnostni dan delali, da bi prispevali del prepotrebnega denarja za asfaltiranje ceste Vučja gorica–Sv. Peter–Brezno?«

Tako vprašujemo vse tiste, ki ste z dela neupravičeno izostali, ker se je za tak korak odločila tudi konferenca sin-

dikata...! Pa ne samo zaradi sklepa konference! Tudi sicer je prav, da s prstom pokažemo in vprašamo tiste,

ki vas ni bilo na delo, zakaj ste izostali.

Navado imamo v našem časopisu objavljati imena in priimke sodelavk in sodelavcev, ki se s svojim delom, vedenjem in ravnanjem kakor koli dokažejo, uveljavijo in so nam – kar je tudi zelo pomembno – nekako za zgled. Zakaj potem ne bi imenovali še tistih, ki imajo besede, kot so solidarnost, tovarištvo in... le na jeziki, v

resnici pa za vse to ne pokažejo pravega smisla?!

Naj kar povemo, da je iz tozda Osnovna izdelava izostalo neupravičeno 91 delavcev in sicer 21, ki delajo pri peči I, 27 delavcev, ki delajo pri peči II, 16 delavcev, ki delajo pri peči III, 24 delavcev, ki delajo pri peči IV, in trije režijski delavci tega tozda. Iz tozda Dodelava je neupravičeno izostalo z dela 25 delavcev, iz tozda Kristal 25 delavcev in iz delovne skupnosti 5, od tega iz skladišča gotovih izdelkov štirje in iz kontrole kvalitete dva!

Kdo je torej na solidarnostni dan izostal z dela neupravičeno?

Iz tozda Osnovna izdelava:

Peč I: Zvonko Balon, Jožef Bele, Marjan Boršič, Darko Droždan, Martin Ducman, Anton Gobec, Janez Kregar, Josip Krklec (1963), Vlado Krumpak, Josip Kučič, Stanko Lovrenčak, Ivan Oderščak, Ivan Ožvatič, Franc Rajher, Franc Sket (1937), Srečko Špiljak, Milan Špoljar, Alojz Tramšek, Franc Vodušek, Vlado Vrhovski in Mirko Žumer.

Peč II: Frido Bele, Stjepan Droždan, Štefan Galinec, August Halužan, Božo Horvat, Josip Humski, Ivan Jagodič, Stanko Jagorinec, Franc Kregar, Mi-

lan Leskovar (1963), Milan Leskovar (1964), Stanko Lorber, Anton Ozvaldič, Ivan Pažon, Ivan Podhraški (1956), Branko Popše, Dragica Potočnik, Branko Sonbol, Marjan Stiplovšek, Stefan Stojnšek, Frido Šipec, Alojz Sket, Josip Tkalčević, Janko Verdel, Mijo Vrhovski, Martin Zobec in Zvonko Žerjav.

Peč III: Martin Belcer, Vlado Brezinščak, Franc Fideršek, Ivan Gotlin, Vojko Gotlin, Zvonko Jug, Bojan Kidrič, Ivan Kidrič, Josip Kranjec, Zvonko Krklec, Anton Kunštek, Ivan Ogrižek, Franc Ožvatič, Jože Peer, Stanko Pirš in Jože Vrabčič.

Peč IV: Jože Bedenik, Franc Bercko, Štefan Bercko, Avgust Bele, Stanko Colnarič, Jože Cvetko, Stanko Čebular, Jože Drogenik, Vinko Drogenik, Ignac Gobec, Ivan Herček (1956), Zvonko Humski, Viktor Klasič, Janez Koradžija, Albin Kovač, Albert Krklec, Milan Leljak, Miran Lesnika, Albert Osrečki, Ivan Sajko, Anton Šeligo, Milan Štih in Roman Vukmarič.

Režijski delavci tozda: Edi Ferlič, Vinko Mikolič in Slava Vijačko.

Iz tozda Dodelava:

Martin Anderlič, Anton Berk, Jože Boršič, Anton Cverlin, Antonija Drobe-

nik, Jurij Firer, Slavko Gajšek, Jurij Gobec, Leopold Goričan, Vlado Gorišek, Franc Hrepevnik, Marija Kitak, Janez Kobula, Franc Kovačič, Marija Kučič, Jera Lorber, Bernarda Mikulič, Albina Plevnik, Fanika Pokrajac, Regina Sajko, Zlatko Starček, Marija Sket, Milan Sket, Anton Škorc in Heda Živičnjak.

Iz tozda Kristal:

Janez Anovšek, Zlatka Bele, Alojz Boš, Franc Cvetko, Franc Goričan, Marija Hrženjak, Anica Koradžija, Danica Kos, Vinko Kramar, Janko Kregar, Martina Kubale, Milica Kunšič, Olga Ogrizek, Marija Pelko, Franc Prah, Ljudmila Rajher, Marija Sekirnik, Zdenka Stiplovšek, Irena Strašek, Janez Sket, Alojz Škrabl, Jože Svenzbir, Ana Vehovar, Boris Vrešak in Cilka Zbil.

Iz delovne skupnosti skupnih služb:

Skladišče gotovih izdelkov: Ivanka Drifenik, Božena Mlinar, Terezija Sajko in Franc Žerak.

Kontrola kvalitete: Marija Perkovič in Emilija Kos.

Vtisi s tretjega kongresa samoupravljalcev Jugoslavije

Vsi delegati pobudniki uresničevanja kongresnih sklepov ...

Tretji kongres samoupravljalcev Jugoslavije je naredil name izreden vtis, naj bo to po številu delegatov ali po njegovi pomembnosti. Zato ga upravičeno smemo šteti med dogodke tega leta, čeprav ga bo mogoče celovito oceniti šele čez čas, ko bomo v praksi preverili, kako se bodo uresničevali njegovi sklepi, njegova stališča in njegove pobude.

Da smo se na kongres res dobro pripravili in da je bila Titova pobuda za njegov sklic resnično upravičena, so potrdili razpravljalci na kongresu, ki so pokazali na probleme v razvoju našega samoupravljanja. Razprava je bilo kašnih tristo, medtem ko je bilo prijaviteljev za razpravo kar petsto!

Kongres je potrdil, da v Jugoslaviji raste oziroma je zrastel močan delavski razred, ki je kvalificiran, šolan in

predvsem odločen stopati po poti socialistične samoupravne demokracije – torej po Titovi poti.

Na kongresu smo slišali skoraj iz vseh razprav ostro, neovinkarsko in z jasnimi argumenti podkrepjeno delavčevo besedo, s katero so delegati naših delovnih ljudi napovedali boj vsem birokratskim in tehnokratskim silam v samoupravni bazi ter odločno pokazali na različne oblike demago-

skih kršitev, prikritih odporov in upiranja samoupravnemu odločanju. Prav tako so delegati poudarili, da samoupravljanja ni mogoče docela uresničiti le z zakoni in s predpisi, pač pa ga je možno uresničiti le z nenehnim bojevanjem ter s praktičnim delovanjem v samoupravnih okoljih. Potrdili pa so tudi enotnost delavskega razreda Jugoslavije, enotnost njegovih ciljev in interesov. Prav zaradi tega pa je tudi vse, kar pomeni kakršno koli zapiranje – od regionalnega do republiškega, in kako so nam še zlasti tuje kakršne koli oblike nacionalističnega delovanja.

Povedati moram še to, da je kongres tudi jasno pokazal, kako gospodarskih in družbenih problemov, ki so se na-

kopčili v zadnjih mesecih, ni mogoče razreševati drugače kot na podlagi socialističnega samoupravljanja in njegovega nadaljnega razvijanja.

Kakor najbrž veste, se je kongres samoupravljalcev v Beogradu končal s sklepnim govorom Mike Špiljka, ki je med drugim dejal, da se je kongres

končal samo uradno, da pa se njegova resnična dejavnost začela šele z uresničevanjem njegovih sklepov. Poudaril je, da se mora kongres že jutri nadaljevati v vseh temeljnih organizacijah združenega dela, v tovarnah, rudnikih itn., na vaseh in v šolah pa v samoupravnih delegatskih telesih. To tudi

dopolnjuje amandma ali dopolnilo k resoluciji, ki ga je predlagal eden izmed delegatov na plenarni seji: da morajo biti vsi delegati obvezni pobudniki uresničevanja kongresnih sklepov!

FRANC VEHOVAR

Pri varčevanju z energijo...

...Še nič novega!

Dražja energija je vsem nam že krepko posegla v žep, naj bo to posameznik ali organizacija združenega dela. Pa se kljub temu ne zasučemo dovolj hitro in ne razmišljamo dovolj zavzeto o tem problemu...! Razvite države so medtem na tem področju že dosegle dokajšen napredek in močno zmanjšale porabo vseh vrst energije, pri nas pa razni samoiniciativni varčevalni ukrepi, kot da še niso potrebni, medtem ko se prisilnih lahko kar kmalu nadajamo.

Steklarna je precejšnja porabnica energije, ki jo potrebujemo za proizvodnjo stekla in za gretje. Največ porabimo tekočih goriv, ki jih v pretežni meri uvažamo in ki po večkratnih zaporednih podražitvah že močno bremenijo našo zunanjetrgovinsko plačilno bilanco. Seveda uporabljamo še električno energijo in plin.

Zanimivo je vedeti, kakšna je poraba tekočih goriv v Evropi glede na namene porabe. Za motorni bencin porabimo 17,5% nafte, za dizelska goriva porabimo 10,0% nafte, za surovi bencin porabimo 4,8% nafte, za lahko kurilno olje porabimo kar 37,8% nafte, za težko kurilno olje porabimo 16,7% nafte, medtem ko porabimo za bitumen 2,7% nafte. Po teh podatkih iz leta 1979 je razvidno, da namenjamo največji del nafte za kurilno olje.

Gospodarstva zlasti v razvitih državah vse bolj uporabljajo znanost, da bi bolj racionalno porabljali energijo. V to so jih prisilile njene cene, saj te nenehno naraščajo in s tem dvigujejo kalkulacijske cene izdelkov, v veliki meri pa tudi vplivajo na naraščanje življenjskih stroškov. To čutimo tudi sami, če le malo analiziramo stroške za kurjavo v svojih hišah ali stanovanjih ter primerjamo sedanje cene za kurjavo z nekdanjimi, s tistimi pred nekaj leti.

Cene energiji še naprej neizprosno naraščajo. To je prisililo ljudi k iskanju novih energetskih virov in v bolj gospodarno porabo energije zlasti za ogrevanje. Predvsem v razvitih državah so uveljavili že vrsto možnosti za bolj umno in ekonomičnejšo porabo energije za gretje. Svoje ukrepe

usmerjajo predvsem v naslednje posege:

1. V učinkovitejše in boljše izolacijske materiale na vsej črti njihove uporabe – od objektov do peči, tudi industrijskih;

2. V uvajanje avtomatike, da bi zagotovili kar najbolj razumno in koristno izogrevanje in čim boljše izkoristke goriv;

3. V zniževanje ogrevalnih temperatur na resnično optimalne, torej ne previsoke in ne prenizke;

4. V izkoriščanje novih virov energije, kot so: sonce, veter, oljni škrljavci itn.

Seveda je za nas najbolj zanimivo pogledati, kaj bi lahko na tem področju naredili pri nas, v steklarni?! Predvsem pri porabi tekočih goriv!

Vsak delovni dan porabimo od 15 do 17 ton tekočih goriv, pri čemer imajo dimni plini v glavnem zasuku še vedno temperaturo 55° C (Celzijevih stopinj!), čeprav bi zadoščala za njihovo zadovoljivo vleko skozi dimno cev le 35° C ali celo nakaj manj.

To nepotrebno energijo v prevročnih dimnih plinih bi lahko izkoriščali. Firma Hopel Energiespartehnik že proizvaja naprave, ki izkoriščajo take vroče pline... V steklarni sicer že izrabljamo del take energije z regeneratorji in z rekuperatorji, vendar je vse to še premalo. To vrsto toplotne energije bi lahko uporabljali za centralno ogrevanje, za ogrevanje mazuta in za ogrevanje vode. Po grobih izračunih in ocenah ter po izkušnjah drugih firm, ki so takšne postopke že uvedle, se je poraba tekočih goriv zmanjšala do 20% ali do ene petine.

Natančno sliko o vsem tem bi sicer dala le ustrezna raziskava, toda firme, ki dobavljajo primerno opremo, zagotavljajo, da se takšne naložbe izplačajo najpozneje v treh letih.

Nadalje velja razmisliti, da pri zračenju naših delovnih prostorov z ventilatorji iz njih odvajamo tudi toploto. Na trgu so pa že na voljo naprave za prezračevanje, s katerimi toploto ogretim prostorov pri prezračevanju vanje vračamo z ogretim svežim zrakom!

Gotovo tudi veste, da naša kompresorska postaja porablja za ohlajevanje segretim elektromotorjev vodo. In namesto, da bi to segreto vodo koristno uporabljali in jo vodili tja, kjer bo nam lahko kaj ogrevala ali da bi s protistrujniki njeno toploto izkoriščali, jo izpuščamo v iztok. Razen izgube toplotne energije gre pri tem tudi za nepotrebno porabljanje same vode!

Morda še najbolj zanimive pa so toplotne črpalke, saj izkoriščajo toploto okolja, kjer se uporabljene in torej delujejo po sistemu, ki je nasproten delovanju hladilnikov. V uporabi so že toplotne črpalke, ki delujejo že pri temperaturi +3° C in ki omogočajo prihranek pri gorivih oziroma pri energiji od 30 do 70%.

Toplotne črpalke se uporabljajo kot dopolnilo centralnim kurjavam, lahko pa se jih namesti za samostojno ogrevanje tako imenovane sanitarne vode – za umivanje in pranje.

Te naprave že izdelujejo tudi pri nas. Že vgrajene in preizkušene so pokazale dobre rezultate.

Zadnje čase na tujem v stanovanjskih blokih, ki imajo skupne kotlovniče, vsakemu odjemalcu tople vode za centralno ogrevanje in za sanitarne namene posebej odmerjajo porabljeno energijo. Zaradi varčevanja z energijo in s tem tudi zaradi varčevanja pri izdatkih za ogrevanje si najbolj smeli že vgrajujejo toplotne črpalke, čeprav naložba v namestitve take naprave ni majhna in velja 10.000 nemških mark (DM). Zato, ker se to hitro izplača!

Energetska vprašanja so torej kompleksna ali zamotana in zato zahtevajo poglobljene študije ter pripravo investicijskih posegov, če naj bi z njimi dosegli izpopolnjene in gospodarne rešitve.

Če spremljamo razreševanje energetskih problemov širom po svetu, po-

tem gotovo nismo prezrli ali preslišali podatkov, da so v ZDA zmanjšali porabo tekočih goriv za 19,5% in na Japonskem celo za 40%! Zato se moramo mi še toliko bolj potruditi in zmanjšati porabo energije, saj bi s tem veliko prihranili. Še zlasti, ker kar 55% vse naše proizvodnje izvozimo na tuja,

konvertibilna tržišča, kjer so energetski viri cenejši in kjer so tudi v varčevanju z njimi daleč pred nami.

Torej se bomo morali – hočeš nočeš – pri porabi vseh vrst energije obnašati bolj racionalno!

BRANKO STOJSAVLJEVIČ

Kratica analiza osebnih dohodkov in razmišljanja ob tem...

Kaj bi nam dale polno izkoriščene zmogljivosti?

Že nekaj časa pri nas na raznih sestankih družbenopolitičnih organizacij razpravljamo o novi analitični oceni delovnih mest oziroma del in nalog v proizvodnji. Lahko bi tudi zapisal, da razpravljamo o **boljšem nagrajevanju**. In ker se o tem razpravlja resno, sem se na lastno pobudo lotil krajše analize osebnih dohodkov, katere ugotovitve in vzporedna razmišljanja mamenjam prav vsem sodelavcem, ki kakor koli sodelujete v razpravah o analitični oceni, o **boljšem nagrajevanju**.

Najbolj boleč je problem v osnovni izdelavi...

Kakor veste, je problem najbolj boleč v tozdu Osnovna izdelava. Zato sem se tudi odločil, da analiziram izplačane osebne dohodke v tej temeljni organizaciji in da ocenim povečano proizvodnjo po njeni vrednosti, če bi zmogljivosti peči v njej boljše izrabljali.

Seveda je treba imeti za boljše izkoriščanje razpoložljivih kapacitet ali zmogljivosti predvsem dovolj ustrezno usposobljenih delavcev, dobro pripravo dela, kakovostne surovine, zadosti energije... In če izhajamo iz spoznanja, da imamo dovolj surovin primerne kakovosti in dovolj energije, ostaneta kot vzroka za slabo izrabljanje kapacitet nezadostno število usposobljenih delavcev in neustrezna organizacija dela.

Organizacijo priprave dela že izboljšujemo s strokovno pomočjo ljubljanskega zavoda za produktivnost dela, zato nam ostaja le še naloga, da pridobimo in usposobimo dovolj ljudi za delo pri pečeh – torej steklarjev!

Po mnenju vodilnih delavcev v tozdu Osnovna izdelava so za pomanjkane sposobnih delavcev krive težke delovne razmere pri pečeh in neustrezen sistem nagrajevanje tega dela... In kaj to pomeni?

V tozdu Osnovna izdelava obratujejo štiri talilne peči s 46 lonci, katerih skupna prostornina je sedaj 4.650 ku-

bičnih decimetrov, to je skupaj 4.65 kubičnega metra. Pri teh pečeh bi lahko delalo vsak dan štirideset brigad, dve učni brigadi in štirje lonci pa bi ostajali prosti za proizvodnjo večjih izdelkov, kadar dve brigadi potrebujeta tri lonce stekla za osemurni delovnik ali ko ena brigada porabi po dva lonca mase. Pri tem bi lahko delalo 21 brigad s kristalinskim steklom in 19 brigad s

kristalnim steklom!

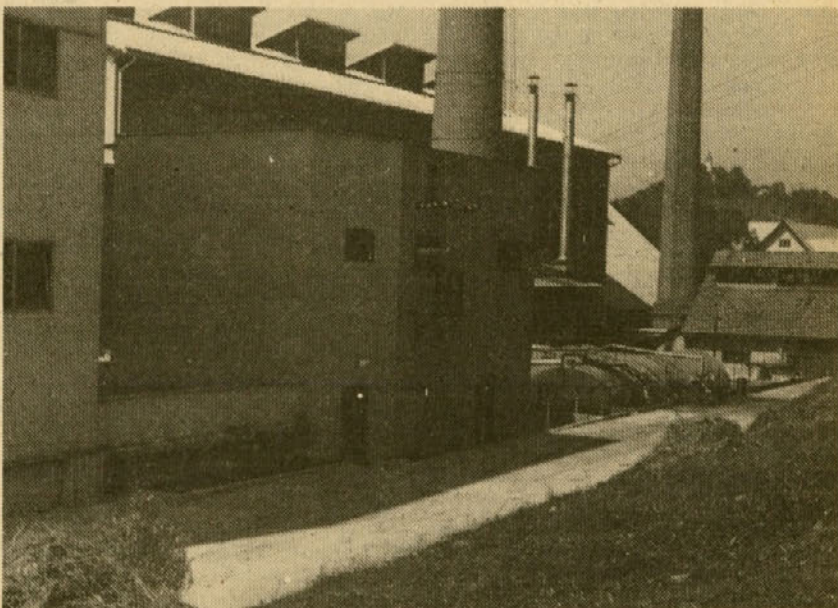
V letošnjih prvih štirih mesecih pa je v povprečju delalo 19,24 brigad s kristalinskim steklom pri povprečnem izkoristku proizvodnih zmogljivosti 91,6% in 15,95 brigad pri kristalnem steklu s povprečnim izkoristkom proizvodnih zmogljivosti 83,95%.

Boljše izkoriščanje zmogljivosti – večji dohodek!

V tabeli 1 predstavljam podatke o narejenih kosih in o vrednosti dosežene proizvodnje po naših planskih cenah v letošnjih prvih štirih mesecih v primerjavi z možno proizvodnjo, če bi vsak delovni dan delalo 40 brigad!

Pri polni izkoriščenosti zmogljivosti peči bi torej lahko naredili v letošnjih

Energetsko vozlišče steklarne »Boris Kidrič« – foto Z. Novak

STEKLAR

Tabela 1: Dejanska proizvodnja v kosih in po vrednosti v prvih štirih mesecih leta 1981 v primerjavi z možno, če bi delalo vsak delovni dan po 40 brigad

Vrsta stekla	Dejanska proizvodnja		Izkoristek (%)	Možna proizvodnja	
	kosi	vrednost v dinarjih		kosi	vrednost po PC v dinarjih
Kristalin	1.346.401	59.955.488,50	91,6	1.469.870	65.453.590,00
Kristal	600.495	52.275.734,10	83,9	715.727	62.307.190,00
Skupaj	1.946.896	112.231.222,60	87,8	2.185.597	127.760.780,00

prvih štirih mesecih po planskih cenah za 15.529.557,40 dinarjev ali za 13,8% več, kot samo dejansko naredili. In za topljenje stekla smo v teh mesecih porabili mazuta za 14.998.690,10 dinarjev, kar predstavlja 13,4% vrednosti vse proizvodnje, kar pomeni, da bi pri polni izkoriščenosti proizvodnih zmogljivosti prihranili na mazutu kakšnih 2.069.819 dinarjev.

Koliko so prejeli delavci v neposredni proizvodnji izplačanih bruto osebnih dohodkov in neto osebnih dohodkov (kot akontacijo ali predplačilo) za delo v prvih štirih mesecih in koliko bi lahko prejeli, če bi delalo 40 brigad, to kaže tabela 2!

Iz tabele 2 je razvidno, da bi se akontacija osebnih dohodkov v bruto in

neto vrednosti v letošnjih prvih štirih mesecih lahko povečala pri večji proizvodnji za 13,8 kar za 11,3%, kar bi pomenilo prihranek 486.267,80 dinarjev! Seveda pa bi morali pristeti k temu še prihranek, dosežen z boljšim izkoristkom zmogljivosti v tozdu Dodelava in prihranek pri ostali režiji, saj večja proizvodnja lažje krije iste režijske stroške!

Če povzamemo, potem velja tole: Samo pri mazutu in pri akontacijah za osebne dohodke režijskih delovnih mest bi v prvih štirih mesecih letošnjega leta lahko prihranili v tozdu Osnovna izdelava 250 milijonov starih dinarjev. In s povečano proizvodnjo v vrednosti 15.000.000 dinarjev ali poldrugo milijardo starih dinarjev bi ustvarili

kakšnih 150 milijonov starih dinarjev čistega dohodka, kar bi navrglo skupaj z že omenjenimi prihranki 4.000.000 dinarjev ali po 100 milijonov starih dinarjev vsak mesec. Samo s polno zaposlitvijo proizvodnih zmogljivosti pri pečeh bi torej lahko vsako leto prihranili pri sedanji produktivnosti dela, odpadku in napakah na steklu 12.000.000 dinarjev ali milijardo 200 milijonov starih dinarjev!

Potem bi se tudi osebni dohodki povečali!

Seveda sledi iz navedenih primerjalnih podatkov, da bi se pod opisanimi pogoji izdatno tudi povečali zaposlenim osebni dohodki!

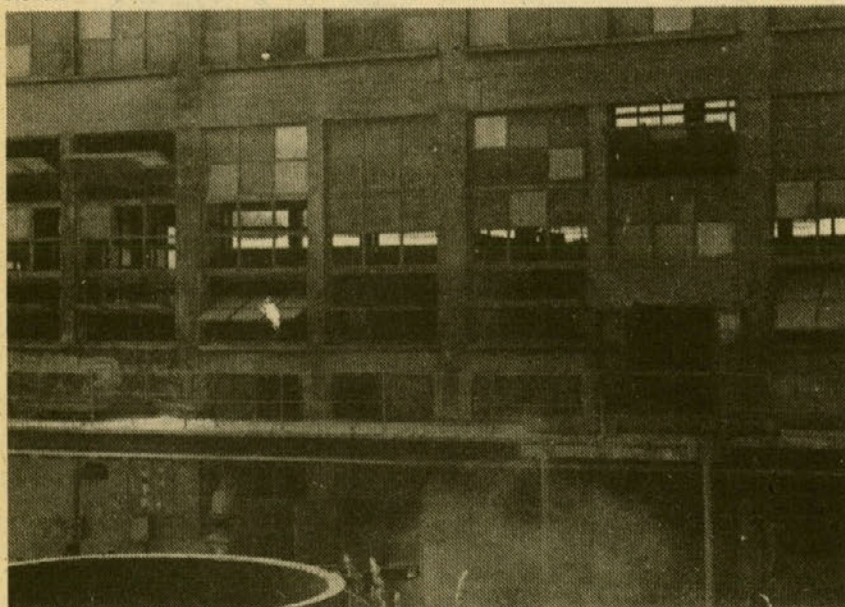
Ze ta kratka primerjalna analiza je pokazala, kako se naše notranje rezerve še zelo velike. Pri nakazani možni povečani proizvodnji pa tudi ne bi bilo več vprašanj, kje vzeti denar za boljše nagrajevanje delavcev v neposredni proizvodnji, če tudi je res, da denar prav vseh problemov, s katerimi se ubadamo, le ne more razrešiti.

Seveda pa pri vsem napisanem o možnih večjih osebnih dohodkih na

Tabela 2: Dejansko izplačana akontacija bruto in neto osebnih dohodkov za delo v prvih štirih mesecih leta 1981 v primerjavi z možno akontacijo, če bi delalo vsak delovni dan 40 brigad (v dinarjih!)

Vrsta delavcev	Izplačani osebni dohodki			Možni osebni dohodki		
	bruto	Strukturno neto	tura v %	neto	bruto	Strukturno tura v %
Štiri peči	15.937.047,65	11.691.872,80	81,9	18.136.360,25	13.305.351,25	83,8
Režija tozda	3.513.663,90	2.580.659,00	18,1	3.513.663,90	2.580.659,00	16,2
Skupaj	19.450.711,55	14.272.531,80	100,0	21.650.024,15	15.886.010,25	100,0

Tudi tako odprta okna ob vročih dnevih ne znižajo kaj dosti vročine pri pečeh! - foto Z. Novak

račun povečanih zmogljivosti z boljšim izkoriščanjem proizvodnih kapacitet ne smem pozabiti opozoriti, kako pri nas še vedno ni usklajeno pridobivanje sredstev za osebne dohodke. Ne-realno postavljeni normativi namreč omogočajo nekaterim tozdom pridobivati sredstva za bruto osebne dohodke na račun drugih tozdov. Tisti tozdi, ki imajo prenizke normative, pridobivajo povsem neupravičeno - s kalkulacijami - več sredstev, kot bi jih smeli.

Tako je v prvih štirih mesecih letošnjega leta tozd Osnovna izdelava pridobil 4.435.517,70 dinarjev sredstev več po planskih kalkulacijah, kot je dejanska akontacija bruto osebnih dohodkov, tozd Dodelava je pridobil 717.503,10 dinarjev več, tozd Kristal je pridobil 2.436.022 dinarjev več in tozd Dekor je pridobil 1.470.665,85 dinarjev več. In če tako pridobljena sredstva primerjamo z izplačanimi akontacijami osebnih dohodkov, ugotovimo, da je pridobil tozd Osnovna izdelava za 33,3% več sredstev za bruto osebne dohodke, da je tozd Dodelava pridobil

za bruto osebne dohodke za 13,4% več sredstev, da je tozd Kristal pridobil za te namene za 22,5% več sredstev in da je tozd Dekor pridobil za bruto osebne dohodke za 40,2% več sredstev. Seveda je treba pri tem omeniti tudi izpol-

njevanje vrednostnega plana proizvodnje, saj je tozd Osnovna izdelava vrednostni plan izpolnil s 127.660, tozd Dodelava ga je izpolnil komaj 98,72%, tozd Kristal ga je izpolnil 108,96%, medtem ko ga je tozd Dekor izpolnil

130,49% ...!

Kakor ste lahko prebrali, bi zmogli tudi brez sprememb v delitvi skupnega prihodka zagotoviti več sredstev za boljše nagrajevanje po delu!
IVAN KORAZIJA

Odgovor na neuke razprave ...

Kako v resnici posluje tozd Dekor v Kozjem?

Nekdanji sodelavec je nedolgo tega obiskal svoj prejšnji kolektiv v Kozjem in vprašal: »Povej, ali resnično delate z izgubo?« Človeka, ki pozna razmere v tozdu Dekor v Kozjem, ki pozna naše dohodkovne odnose, in tistega, ki dodobra pozna dejanske dosežke in uspehe tega mladega kolektiva rogaške steklarne, pa tako vprašanje lahko kar malo vrže s tira ...

Neresnične govorice

Vprašanje je bilo, seveda, postavljeno na osnovi informacije, ki jo je slišal nekdanji sodelavec od drugega sodelavca iz drugega tozda med njunim skupnim bivanjem na vojaških vajah. Razumljivo, da takšni informaciji prisluhnejo tudi drugi, sicer nepoznavalci dejanskih razmer, pa se neko sporočilo tako razširja kot resnična dezinformacija ali kot neresnica, čeprav bi morala biti prava informacija, sporočilo o tistem stvarnem, kar je ...!

Na sodelavčevo vprašanje sem težko odgovoril. Pa tudi tukaj, na časopisnih straneh ne morem napisati vsega. Lahko napišem le to, da je sedaj merodajen ali pristojen kazalec le bilanca našega uspeha. In ta že sama po sebi zavrača sporočilo tistega, ki je prikazal naše delo in poslovanje v neresnični sliki, ne zavrača pa mnenja še nekaterih, ker ti zadeve globlje ne poznajo.

Veste, zelo neljubo je govoriti, se zagovarjati, odpirati nekomu oči ali povzdigovati tisto, kar je bilo stvarno doseženo; doseženo, lahko bi rekel, z marljivim delom nekaterih entuziastov ali zanesenjakov v Kozjem. Pa vendar, napisal sem nekaj besed tistim, ki morda vseeno še ne verjamejo, da je tozd Dekor v Kozjem zelo rentabilna ali donosna naložba steklarne Boris Kidrič.

V Kozjem smo v lanskem letu izbrusili skoraj polovico vse! količin svinčenega stekla steklarne Boris Kidrič! Izbrusili smo namreč 430.000 kosov, kar ni mala količina. In letos bo ta številka ob podobnem sortimentu dosegla 500.000.

Pri tem naj spomnim, da smo odpadki znižali na dovoljeno raven, torej na normativ, medtem ko smo normativ brušenja lani brez pomoči diamantnih brusov presegli za odstotek, dočim ga letos zaenkrat presegamo kar za 12 odstotkov.

Morda še podatek, da v Kozjem vzdržujemo celotno zgradbo našega tozda v povprečju z enim oziroma s poldrugim vzdrževalcem, kar nas velja letno ob minimalnih materialnih stroških kakšnih 250.000 dinarjev.

In če nadaljujem naštevaje nekaj dejstev za celovito presojo o naši rentabilnosti, naj dodam še to, da je steklarne v letu 1974 vložila v obrat Kozje kakšnih 3.600.000 dinarjev po nepreverjenih podatkih in pridobila s tem 120 delovnih mest in med njimi sto za brusilce. Za primerjavo naj spomnim, da je v tistem času veljala naša zmesarna 40.000.000 dinarjev po nepreverjenih podatkih, zato ne bi mogli sprejeti pogosto slišane očitke, češ »da smo veliko vložili v Kozje! Res pa je vredno dvakrat podčrtati, da je steklarne z naložbo v Kozjem ogromno prispevala za nerazviti del šmarske občine ter omogočila zaposlitev 210 mladim ljudem tega območja, ki bi si sicer morali delo iskati kdo ve, kje.

Naj bodo navedeni podatki osnova za kakršno koli izračunavanje, kaj je in kaj ni rentabilno. Naj si to izračuna tisti, ki v moje trditve dvomi! Rad pa bi dodal še nekaj misli o dohodku, ki ga izkazujejo naši tozdi, in o tem, po kakšnih osnovah ga izkazujejo ...!

V osnovi velja ugotovitev, da je cilj vseh delavcev steklarne doseči kar najboljše skupne poslovne rezultate.

Tozdi so temeljne celice, v katerih naj delavci skrbijo za ustvarjanje načrtovanega dohodka. In osnova za to je kakovostno narejen kos s čim manjšimi stroški ... Prav tu pa se, žal, v presojanju nekaj zatakne.

Kaj še ni urejeno?

V naši steklarne še nimamo normativno rešenih stroškov, pa prihaja zara-

To je Nevenka Vesligaj, steklobrusilka iz tozda Dekor v Kozjem!

di tega do primerov, ko se takšni temeljni organizaciji priznava v planu pač stroške, kakršni so bili v preteklem letu. Po takšni logiki pa, seveda, ne more biti poudarjen z izkazanim manjšim stroškom tisti, ki je stroške v resnici znižal, ker mu priznavajo nižji strošek. Po našem sistemu, ki ga sicer dopolnjujemo in izpopolnjujemo, ima za enako delo priznana interno višjo vrednost tisti, ki ima večje stroške. Mi, na primer, damo v plan, ki je osnova za medtozdovske dohodkovne odnose, odpravnino za tisti tozd, ki bo to imel; tisti, ki je nima, pa presežek teh sredstev že prej odvede v tozd, ki to odpravnino ima!?

Kako se odseva v izkazanem rezultatu tozda strošek, ki je vkalkuliran?

Če tozd, ki ima vkalkulirane višje stroške, preseže normativ, s presegom vzame iz »skupne skled« maso sredstev tudi za priznan strošek, ki ga sicer za presežen normativ ni imel. Tisti, ki ima nižje priznane stroške, pa najde tako v »skupni skledi« manj za svoj poslovni uspeh...?

To pa, žal, ni edina skrivalnica v naših odnosih. Še jih je nekaj, na primer v normativih izdelave, v odstopanjih med planskimi in prodajnimi cenami itn.!

Narejen je bil, na primer, tudi izračun, koliko bi moral izbrusiti brusilec v Kozjem, če bi hoteli v tozdu Dekor imeti v letu 1980 enak dohodek na delavca, kakršnega so imeli v istem letu v tozdu Kristal. Ugotovili smo, da bi brusilec v Kozjem moral narediti za 20% ali za petino več kot njegov sodelavec v Rogaški, če naj bi ustvaril njemu enak dohodek! To pa pomeni, da si brusilca na enakih delih v Kozjem in v Rogaški le nista v enakem položaju.

Ne bi rad poglobljajal nesorazmerij, ki so pravno in samoupravno v odnosih med tozdi. Rad bi le opozoril, kako netovariško, nepošteno je govoriti v steklarni in v širši javnosti o zadevah, ki niso točne, ki niso resnične in ki zaradi tega povsem po nepotrebnem vzbujajo nezadovoljstvo. Rad bi samo povedal resnico o tem, da je celo za steklarno kot celoto investicija v Kozjem del njenega razvojnega koncepta in da je prispevek kolektiva kozjanskega tozda z več kot 400.000 izbrušenimi steklenimi izdelki pomemben prispevek steklarne, ko se s svojimi izdelki pojavlja na domačem tržišču in na tujih trgih.

Vedeti pa je treba še to, da se je mladi kolektiv delavcev v Kozjem tudi po samoupravni plati čvrsto postavil

na lastne noge, si izoblikoval novo organizacijo dela in spodbuden sistem nagrajevanja z lastnimi močmi in brez pomoči zunanjih sodelavcev, da si je ta kolektiv organiziral za svoj strokovni napredek enoletno steklarsko šolo ob delu in se tako v zelo kratkem času usposobil tudi za delo, namenjeno izvozu, saj v nekaterih mesecih namenjamo kar 65% vsega narejenega prodaji na tuje.

In, da bo jasno! Kolektiv v Kozjem je sposoben tudi priznati svoje napake. Nikakor pa ne more mirno preslišati neukih razprav, saj pozna svoje delo in svoje dosežke ter svojo nadaljnjo pot!

Mislím, da bi morali dajati v naši steklarni prednost v vseh razpravah skrbi za čim večjo proizvodnjo in za kar se da dober poslovni uspeh. Strokovnjaki pa naj izoblikujejo predlog takšnih meril za urejanje medsebojnih odnosov med tozdi, ki bodo prikazovali rezultate tozdov stvarno in objektivno. To je, namreč, temelj za nagrajevanje po delu in osnova za dober razvid, kakšna je vloga pošameznega tozda pri utrjevanju delovne organizacije kot celote.

JOŽE BOŽIČEK,
vodja tozda Dekor

Predstavljamo vam ...

Steklobrusilka Nevenka Vešligaj iz Kozjega

Ni čisto naključje, da smo izbrali za sogovornico Nevenko Vešligaj, ki je prišla kot študentka tozda Dekor sem, v Kozje iz Steklarske šole. Veste, Nevenka je ena izmed naših novih sodelavk, ki se je izredno hitro vživela v delovni in življenjski ritem kozjanskega kolektiva steklarjev pa tudi v ritem našega kraja – Kozjega... In zelo hitro je uspela izpopolniti znanje, ki si ga je nabrala v Steklarski šoli, pa tako že izpolnjuje pričakovanja tega kolektiva...

Nevenka Vešligaj je devetnajstletno dekle, ki se je odločilo za steklobrusilski poklic iz veselja do tega zanimivega dela. Kako se je odločila zanj, kako doživlja svoje prve korake te delovne kariere, kako se je vživela v zanj pred tremi leti še nepoznano Kozje in še kaj je povedala na zastavljena vprašanja.

»Rodila sem se leta 1962 v Krapini. S poklicnim usmerjanjem na naši šoli in po zgledu na nekatere starejše sošolce je tudi mene pot zanesla na šolanje v Rogaško Slatino. Delo s steklom mi je bilo takoj všeč. Šolo pa sem končala s prav dobrim učnim uspehom in z od-

lično oceno iz prakse.«

Kako je padla odločitev za pogodbo s tozdom Dekor?

»Da bom šla v Kozje, sem zvedela prav šele po enem letu. Sprva sem se spraševala, kje je to, kako bo tam itn. No, nekatere dileme sem razčistila, ko je bila organizirala ekskurzija v Kozje med šolanjem v drugem letniku. Obrat v Kozjem mi je bil všeč, kraj pa je bil zame premiren, vendar lep.«

Novo okolje, delo! Kakšen je sedaj vtis, ko si v Kozjem že deset mesecev?

»Reči moram, da sem se v novo okolje kar dobro vživela. Našla sem si no-

ve prijatelje in prijateljice. V delu sem spoznala dosti novega in poglobila sem znanje, ki sem si ga nabrala v šoli.

Kraj Kozje se mi niti ne zdi več dolgočasen, zakaj vključila sem se v strelsko družino, hodim v disco v sobotah ali pa v kino, rada grem na izlete v čisti zrak, ki ga okrog Kozjega ne manjka. In še je drugih motivov za lepe trenutke prostega časa. Želim pa si, da bi pristojni naredili še kaj več za razcvet ženskega športa, na primer rokomet ali nogomet.«

Šola daje osnove iz samoupravljanja v združenem delu... Kakšni so tvoji vtisi iz prakse, ki jo sedaj doživljaš v tozdu?

»Smatram, da so pogoji za samoupravljanje v naši temeljni organizaciji zelo dobri. Delavci v tozdu smo redno dobro informirani o svojem in skupnem delu. Dnevno lahko spremljamo rezultate našega skupnega in posamičnega dela, vsak mesec pa na zborih

delavcev ugotavljamo dobre in slabe strani dela v minulem mesecu. Takrat tudi sprejemamo oziroma predlagamo ukrepe za boljše delo... Vse imamo tako urejeno, da resnično čutimo, kako je vse, kar delamo, naša stvar. Zares je čutiti, da so delovni rezultati tisto, kar nam omogoča razvoj!»

Si zadovoljna s svojim položajem v združenem delu?

»Vem, da je pri nas po tistem starem pregovoru tako, da veljaš toliko, kolikor znaš...! S svojimi delovnimi dosežki sem še kar zadovoljna, vendar verjamem, da bi lahko naredila še več. Za to imamo pogoje z dobrimi rezultati v nižjih težavnostnih skupinah del lahko napredujem in kandidiram za dela v težavnejših skupinah, kar prinaša tudi boljše osebne dohodke. Moj mesečni rekord je bil v maju, ko sem preseгла povprečje normativov za osem odstotkov in dosegla osnovo 470 točk.

Nekatere normative v količini in ka-

kovosti dosegam z lahkoto, nekatere pa dosegam z veliko težavo. To je, pač, povezano z več vplivi, pa bi zato težko ocenila, ali so tu krivi normativi ali izkušnje ali različnost delovnih faz...! Zelo mi je tudi všeč, da smo si delavci pri delu praktično vsi v enakem položaju. Vsakdo odgovarja za svoje delo in za svoje zadolžitve.«

S kakšnimi težavami pa se ubadaš kot priseljenka?

»Na prvem mestu je stanovanje. Zelim si, da bi imeli možnost dobiti stanovanje, kjer bi si uredila svoje življenje. Obljubljeno nam je, da se bo že kaj našlo oziroma naredilo, a slabo kaže. V Kozjem tudi pri zasebnikih ni dovolj zanimanja in ne izbire. Zato mislim, naj bi odgovorni kaj več storili za razrešitev tega osnovnega problema. Sedaj živim pri prijateljici v garsonjeri, kjer pa, seveda, nimamo nikakršnega statusa zakonitega stanovalca!«

In tvoje posebne želje oziroma pričakovanja?

»Zlasti se veselim naše nove polirnice; zame je pustno delo brez kariranja. Rada bi nadaljevala šolanje, seveda v steklarski smeri, ker me to delo najbolj veseli. Računam na tehniško steklarsko šolo...«

Sedaj je sicer še težko reči, vendar mislim, da bom ostala v Kozjem.

Želim pa tudi, da bi naš steklarski kolektiv rogaških steklarjev še napredoval, da bi bili vsi sodelavci kar se da predani svojemu delu in pri tem tudi odgovorni, kajti to je zagotovilo za nadaljnji napredek!«

Naj konec tega pogovora pripišemo še to, da je osnovna organizacija zveze komunistov tozda Dekor Nevenko Vesligaj predlagala za novo članico organizacije. Ocenili smo, da je hitro pokazala vse kakovosti delavke, mladinke in sotovarišice, ki bo s svojim odnosom lahko veliko prispevala k razvoju našega mladega kolektiva.

-ček

Investicija v Kozjem

Gradnja v polnem razmahu

Kakor veste, v Kozjem gradimo kislinsko polirnico in skladišče z drugimi prostori. Novi objekt bo iz teh medsebojno povezanih hal. S to naložbo bi radi povečali proizvodnjo za izvoz in omogočili zaposlitev novemu številu ljudi s tega območja. Z gradnjo hitimo, da bi se kar najbolj izognili prevelikim podražitvam. Upamo, da bo vse narejeno do konca tega leta.

Objekt je načrtovan in grajen tako fleksibilno, prilagodljivo, da je prostore mogoče uporabiti tudi za morebitne druge namene, jih razširjati in podaljševati. Sedaj gradimo tele prostore: proizvodne površine, ki jih bo 591,49 m², embalarnico s površino 127,20 m², servisne prostore s površino 151,75 m², skladišče in zaklonsko s površino 48,75 m², komunikacijske površine v izmeri 78,90 m² pokritega dvorišča. Skupaj bo torej neto ali čistih površin 1.197,19 m², sicer pa obsegajo zunanje površine še skladiščna odlagališča s površino 2.010 m², komunikacije - ceste s površino 1.606 m², parkirišče s površino 400 m², zelenice na ožjem območju s površino 354 m² in hortikulturno urejene površine v izmeri 2.583 m².

Hale so iz armiranega betona, montažnega tipa Igrad. Vmesne stene so iz siporeksa. Za boljšo osvetlitev bodo v strehi kupole, kar bo omogočalo tudi boljše prezračevanje. Kupole bo mogoče odpirati avtomatično. Prostori bodo ogrevani, zato bomo montirali

dodatni kotel Zp 500 za toplo vodo, za gorivo pa bomo uporabljali tekoča goriva.

Kislinska polirnica ima napravo za nevtraliziranje kisline in filtersko stiskalnico, kar bo omogočalo izločati ostanke ter preostalo vodo vračati v uporabo. Na tleh bo bazen, v katerega se bodo stekali ostanki kislin, ki jih bo črpalka odvajala v prostor za nevtraliziranje.

Vredno je omeniti še to, da je sedaj v delu elaborat s predlagano tehnično rešitvijo, po kateri naj bi v bližnji žagi

Pikado... V tej disciplini se je pomerilo največ žena! - foto Z. Novak

podjetja Bohor iz Sentjurja sežigali svoje odpadke in z njim ogrevali vodo ter nam jo del dovajali za ogravanje. Tako bi bila naša kotlarna le rezervna, za primere, kadar žaga ne bi obratovala ali kadar bi njena toplotna postaja

odpovedala.

In kako napredujejo dela? Sedaj so v polnem razmahu, četudi smo imeli s temeljenjem hude težave zaradi visoke talne vode. Montažo hal naj bi pričeli okrog 20. junija in jo končali v kakšnih

dvanajstih dneh. Pričakujemo, da bodo kritina in vsa kleparska dela končana do 1. septembra in da bo vse nared za proizvodnjo do konca tega leta.

BS

Kratke zanimivosti

Proizvodnja, prodaja, bolniški izostanki in še kaj...

V tem sestavku objavljamo v nekaj besedah podatke o proizvodnji in prodaji v maju, o bolniških izostankih z dela in o nadurnem delu...

Uskladiščili 395.530 kosov

V maju smo uskladiščili 395.530 kosov steklenih izdelkov v skupni vrednosti 34.030.397 dinarjev. To je za 15,1% več, kot smo uskladiščili v lanskem maju in za 2,6% manj, kot smo planirali uskladiščiti letos. Vseeno pa

je proizvodnja po prvih petih mesecih letos še vedno za 1,2% večja od načrtovane za to obdobje.

Prodaja za 2,5% večja od planirane

Prodaja je v maju dosegla vrednost 40.499.974 dinarjev in je bila s tem za

65,9% večja kot v lanskem maju in za 2,5 odstotka večja od načrtovane za to obdobje. Izvozili smo ta čas za 701.723 ZDA dolarjev, kar pomeni za 57,7% več, kot smo izvozili v lanskem maju.

V letošnjih petih mesecih je izvoz, merjen v ZDA dolarjih, za 4% večji od izvoza v enakem obdobju lanskega leta, vendar je to še nekoliko manj, kot smo za letos planirali!

V maju so bili bolniški izostanki z dela do 30 dni za 55% večji, kot so bili maja lani, vsi bolniški izostanki z dela, torej do 30 dni in nad 30 dni skupaj, pa so bili letos v maju za 5,4% manjši kot v lanskem maju.

Koliko je bilo bolniških izostankov z dela v maju letos in v maju lani, kaže tabela 1!

Očitno je, da bolniški izostanki z dela do 30 dni letos vseskozi naraščajo, medtem ko izostanki nad 30 dni upadajo. In če si boste ogledali tabelo, boste ugotovili, kako je s tem v vašem tozdu glede na druge tozde. Vsi bolniški izostanki z dela so bili v letšnjih petih mesecih v primerjavi z enakim obdobjem lanskega leta naslednji: v tozdu Osnovna izdelava so se zmanjšali za 0,4%, v tozdu Dodelava so bili večji za 44%, v tozdu Kristal so se povečali za 3,1%, v tozdu Dekor so se zmanjšali za 16%, v tozdu Servisne dejavnosti so se zmanjšali za 33,4%, v delovni skupnosti skupnih služb pa so se povečali za 14,2%.

Tabela 1: Primerjalni podatki o bolniških izostankih z dela v maju letos in lani (v dnevih)

Temeljne organizacije	Bolniški izostanki z dela do 30 dni			Vsi bolniški izostanki z dela		
	1981	1980	Indeksi	1981	1980	Indeksi
Osnovna izdelava	3.427	2.890	118,6	5.622	5.735	98,00
Dodelava	1.733	2.139	81,0	3.242	2.696	120,3
Kristal	2.610	2.394	109,0	3.760	4.428	84,9
Dekor Kozje	862	1.000	86,2	1.054	1.357	77,7
Servisne dejavnosti	273	368	74,2	471	1.138	41,4
Delovna skupnost	1.151	738	156,0	1.878	1.580	86,3
Skupaj steklarna	10.056	9.529	105,5	16.027	16.934	94,6

Demonstracija moči in spretnosti - metanje kamna z rame - foto Ž. Novak

Nadure so se močno zmanjšale!

Razen v tozdu Osnovna izdelava, v katerem so se v letošnjih prvih petih mesecih nadure povečale v primerjavi z enakim obdobjem lanskega leta za 21 ur ali za 5%, so se nadure v vseh drugih tozdih močno zmanjšale. V tozdu Dodelava so se zmanjšale za 819 ur, v tozdu Kristal za 784 ur, v tozdu Servisne dejavnosti za 25 ur in v delovni skupnosti skupnih služb za 2.248 ur!

Argusove novice

Maj – mesec norosti ...

Mesec maj – mesec mladosti in norosti.

Zadnjega dne tega meseca se je delček zaposlenih iz naše delovne organizacije zbral na dolgo pričakovanem pikniku na Boču. Da bi naslednje leto zagotovili številnejšo udeležbo, sindikat že razmišlja o tem, da bi vsem, ki se bodo piknika na Boču udeležili, podelili majhen nagradni znesek. Morda je pa bila letos udeležba nekoliko slabša zaradi tega, ker so tudi nekateri vodstveni delavci bojkotirali to veselo prireditev. Kar trije člani našega kolektiva so pa na Boč prisopihali peš. A vsak začetek je dober.

Bilo je čudovito sončno vreme – sonce je res močno pripekalo in marsikdo se je lepo opeknel. A na srečo so bile na voljo precejšnje količine raznovrstnih pijač, s katerimi smo se hladili. Bogat rekreacijsko športni program je posameznikom in ekipam omogočil izkazati vse skrite kvalitete. Prav čudili smo se nekaterim dosežkom, koncentraciji, borbenosti, zagrizenosti. Škoda, da si naši vrli nogometni profesionalci niso ogledali kakšnega srečanja; še posebej je navdušila tekma med debelimi in suhimi.

Močno sonce, višinski zrak in športno udejstvovanje je marsikoga utrudilo. Ob dobri domači kapljici in prijetni glasbi sta pri nekaterih kar opazno rastla korajža in razpoloženje. Na koncu so nas obiskali še ratoborni mladi okoliški petelinčki, tako da bi že skoraj lahko uporabili znan izrek, veselica brez »tistega« ni prava veselica. Pa na zdravje in nasvidenje na Boču naslednje leto v polnem številu!

Transportni delavci so mi poslali lep dopis, v katerem me vabijo na prijetno razgibavanje, v nasprotnem primeru pa, da mi bodo zavili nos. Nihče ne trdi, da tistega dneva, ko so imeli pisanih po 24 ur, res niso opravili velikega dela, kot navajajo! A jaz jim gotovo nisem kriv, če določenih del nimajo normiranih. Tudi sicer se določeni tovariši baje hudujejo name, a kaj ko pišem o pojavih, ki mi jih sporoče posamezniki ali jih odkrije kontrola in je ime posameznika, ki ga malo »požgečkamo«, precej nepomembno.

Diskriminacija, kakršnekoli vrste že je, je nezaželen pojav. Če pa gre pri tem še za tako pomemben, a »diskreten« pripomoček, kot je toaletni papir se nekateri upravičeno hudujejo. Tako se je velikokrat zgodilo, da v proizvodnih obratih niso bili zadovoljivo oskrbljeni s tem prepotrebim higienskim pripomočkom, da pa je tega bilo v delovni skupnosti vedno dovolj. Če druge »škodljive« stranske učinke odmislimo, je bila huda kri neposrednih proizvajalcev na mestu, zato si takšnih reči v bodoče res ne smemo več privoščiti.

Vaš Argus

Kadrovske zanimivosti

V maju 1.299 delavcev

V maju je bilo v steklarni »Boris Kidrič« zaposlenih 1.299 delavk in delavcev, od tega v tozdu Osnovna izdelava 405, v tozdu Dodelava 163, v tozdu Kristal 340, v tozdu Dekor v Kozjem 119, v tozdu Servisne dejavnosti 72, v tozdu Delavska restavracija 21, v tozdu Naše staklo v Beogradu 10 in v delovni skupnosti skupnih služb 169.

V maju se je zaposlilo osem delavcev, odšli pa so trije delavci.

Prišli

V tozd Osnovna izdelava so prišli: za odnašalca Franc Junež in Branko Novak, za vlagalca zmesi Dušan Atanackovič ter za delavca v zmesarni Alojz Jutriša; v tozd Dodelava: za brusilca III v grobi brusilnici Mladen Krog in za brisalko stekla Matilda Završki; v tozd Dekor Kozje: za brusilca I Miroslav Trunk in za brusilko I Borinka Kukič.

Vsem novim sodelavcem želimo pri delu obilo uspehov in osebnega zadovoljstva!

Odšli

Iz tozda Osnovna izdelava: Odnášalka Matilda Završki zaradi premestitve v tozd Dodelava; odnašalec Mladen Krog zaradi premestitve v tozd Dodelava; vlagalec zmesi Alojz Kitak zaradi izključitve in krogličar Dragutin Jagušič zaradi izključitve; iz tozda Dodelava: brusilka II v grobi brusilnici Vesna But; iz tozda Dekor: brusilka II Barica Krušlin zaradi premestitve v tozd Kristal.

Rodili so se

V maju so se rodili: Danijel Bukšek – sin Antona, Silvija Esih – hči Branke,

Lidija Možek – hči Vladimirja, Natalija Možek – hči Vladimirja, Simon Perc – sin Monike, Ervin Podhraški – sin Franja, Ana Stiplovšek – hči Metke in Petra Vrtovšek – hči Majde.

Vsem staršem iskreno čestitamo, njihovim novorojenčkom pa želimo mnogo sreče in zadovoljstva v življenju!

Poročile so se

V maju so se poročile: Dragica Horvat – poročena Gmajnič, Marta Halužan – poročena Kučič, Vlasta Jagodič – poročena Križanec, Tatjana Osrečki – poročena Šolman, Marija Pleteš – poročena Kušar in Bernarda Mikolič – poročena Jerič.

Mladoporočenkam želimo na novi življenjski poti obilo sreče!

ZDENKA SITER

Z roko v roki za srečo naših cicibanov

V Dajli tudi otroci

Že štiri leta zapored se cicibani vzgojno-varstvene organizacije Rogaška Slatina veselijo desetdnevnega letovanja v Dajli. Tako je tudi letos, od 1. do 20. junija, preživel tam deset dni počitnic 98 otrok iz naše občine, med njimi več kot dvajset iz steklarne »Boris Kidrič«.

Vsi se zavedamo vsestranskega pomena letovanja otrok na morju, hkrati pa tudi vemo, da tega naši varovanci ne bi bili deležni, če nam kolektiv steklarne »Boris Kidrič« ne bi omogočil letovanja v svojih počitniških hišicah v Dajli.

Ker precej otrok ne letuje s starši zaradi finančnih in drugih razlogov, je bila uveljavitev takšnega letovanja ci-

cibanov dobrodošla. Starši namreč prispevajo za desetdnevno letovanje svojega malčka po 1.000 dinarjev.

Letovanje ob morju pa ni samo zdravstvenega pomena. Ima tudi svoj vzgojni pomen. Kakor organizirajo osnovne šole tudi tako imenovano šolo v naravi, poteka tudi naše vzgojno delo v programu kot vrtec v naravi. Otroci med bivanjem v Dajli spozna-

vajo novo okolje, prijatelje in skupaj doživljajo brezskrbno soroščeno igranje v vodi. Ob igri premagajo strah pred njo, nekateri pa tudi že splavajo.

Medsebojno sodelovanje steklarne »Boris Kidrič«, sveta staršev in delavcev vzgojno-varstvene organizacije je omogočilo cicibanom vedro in zdravo bivanje ob morju. Ker je takšno uspešno sodelovanje prva redkost na Slovenskem, si cicibani in kolektiv tozda VVO Rogaška Slatina to želimo še nadaljevati. Izrabljamo pa to priložnost tudi vsem delavcem steklarne, da se vam zahvalimo za vaše razumevanje! Cicibani in kolektiv tozda VVO Rogaška Slatina

Bili smo na izletu v Puli

Naše življenje je polno mladosti

Prišel je dan, ko smo ga tako željno pričakovali – dan izleta ... O, kako srečne se počutimo! Kot še nikoli prej... V naših mislih ni sploh ničesar drugega kot samo izlet v Pulo.

Odpeljali smo se z vlakom. Vozili smo se vso noč, pa vse to sploh ni bilo naporno. Ves čas vožnje smo prepevali kot ptički v gozdu. In tako nam je vožnja minila hitro, da sploh ne vemo povedati. Gledam in si mislim, če je to sploh res, da smo že v Puli ... Deževno, temno jutro, v naših srcih pa kljub takemu vremenu sije sonce.

Smeh se z naših obrazov ne zbršče. Kako pa se tudi bi, če pa smo vendarle na izletu?! Zdelo se nam je, kot da tudi narava ve, da je to dan za naš izlet in da si želimo lepega vremena.

Najprej smo si v Puli želeli ogledati tovarno laboratorijskega stekla. Tam so nas zelo lepo sprejeli in nas z veseljem popeljali skozi proizvodne prostore.

Če primerjamo to tovarno z našo v Rogaški Slatini, je nekaj podobnosti med njima pri pihalcih in v grobi brusilnici, drugod pa je skoraj ni. Njihovi izdelki so namreč namenjeni uporabi v industriji, naši pa so namenjeni gospodarstvu oziroma ljudem za vsakdnevno rabo.

Po ogledu proizvodnje smo še v tam-

kajšnji jedilnici namalicali, potem pa smo gostitelje v prijaznem pogovoru vpraševali o tovarni, kar nas je zanimalo. Med ogledovanjem prostorov, kjer proizvajajo, nismo zaradi ropota mogli ničesar vprašati ... Potem so nas pospremili do hotela, kjer smo stanovali.

Med ogledovanjem proizvodnje in spraševanjem sem primerjala delo pri nas in pri njih. Steklarna v Puli mi je sicer všeč, toda ne bi je nikdar zamenjala, kar pomeni, da svojega delovnega mesta v rogaški steklarni ne bi zamenjala z delom v puljski.

Naše delo mi je lepše in mnogo bolj zanimivo, saj pri nas vedno delaš nekaj novega, skoraj neponovljivega.

Potem je posijalo sonce. In naredil se je lep, jasen dan. Bilo je naravnost neverjetno lepo! Pa smo hitro pozabili na svoje vsakdanje skrbi. Vedeli smo, da je to naš izlet in da bomo morali na naslednjega čakati leto ... Ure so v takšnih razmišljanjih minevale in napočil je večer. Pa tudi noči je bilo hitro konec. Prenočevali smo v hotelu, se v sobah pogovarjali o tem in onem, se smejali in nekako mislili, kakor da

nam bo uspelo ustaviti čas. Pa nam ni uspelo. Kmalu je na okna potrkalo pomladno sonce, najavilo jutro. Vstali smo in spet uživali ves dan.

Popoldanski čas smo namenili ogledovanju poznane puljske Arene in drugih zgodovinskih znamenitosti tega mesta. Pri tem pa smo postali nekako čudno zamišljeni. Kakor da nismo več tako srečni, kot smo bili srečni dan prej. Kakor da nam je bilo hudo žal, ker se je naš izlet iztekal ...

Približal se je večer in odpravili smo se na železniško postajo. V srcih nas je pomalem stiskalo, temu ali onemu so se orosile oči. »Konec je!« je rekel nekdo. Konec našega izleta. Ostati smo hoteli še en dan, pa ni bilo mogoče. Morali smo se vrniti, saj nismo imeli prenočišča.

Ko se zdaj spominjam tistih lepih ur, vem, da smo bili srečni. In vprašujem, zakaj nam ni tako vsak dan. A vem, da to ni mogoče. Človek ne more venomer živeti tako brezbržno, kot smo mi preživeli tista dva dneva. Naše življenje je vendarle polno vsega. Dela, veselja, naporov, radosti itn.

Naj za konec pripišem, da udeleženci izleta v Pulo tega ne bomo tako hitro pozabili. Pa še to, da si takih izletov še želimo!

MIRJANA ŽNIDAREC

Športno srečanje na Boču

Udeležba dobra, odpovedale pa so ženske

Na drugem tradicionalnem srečanju steklarjev na Boču, ki ga je organizirala konferenca sindikata steklarne »Boris Kidrič«, je komisija za rekreacijo pripravila in izvedla več športnih tekmovanj med delavci tozdiv in TRIM tekmovanje. Udeležba je bila dobra, nad pričakovanji, moramo pa povedati, da so letos ženske odpovedale...!

Vsa tekmovanja so bila dobro pripravljena in izvedena. Bila so tudi zanimiva, kar velja še zlasti za boje v vlečenju vrvi. Spopad med moštvici tozdiv Osnovna izdelava in delovne skupnosti skupnih služb je bil silno napet. Po daljši in zanimivi bitki so zmagali steklarji.

Poleg običajnih aktivnosti je komisija za rekreacijo letos pripravila in izvedla tudi nekaj športnih disciplin, kot so bile: sonožni skok z mesta, metanje kamna z rame, mali nogomet med suhimi in debelimi in tek otrok udeležencev srečanja na sto metrov.

»Kakšni so bili tekmovalni rezultati?« boste vpraševali! V posameznih panogah in disciplinah je bilo takole:

Mali nogomet: prvo kolo – tozdiv Kristal : delovna skupnost 2:3, tozdiv

Osnovna izdelava : tozdiv Servisne dejavnosti 3:0, v igri za tretje mesto je tozdiv Kristal premagal tozdiv Servisne dejavnosti s 4:1, v igri za prvo mesto pa je tozdiv Osnovna izdelava premagal delovno skupnost z 2:1.

Vlečenje vrvi: 1. tozdiv Osnovna izdelava, 2. delovna skupnost skupnih služb, 3. tozdiv Kristal in 4. tozdiv Servisne dejavnosti.

Trimska akcija: v metanju pikada je zmagal s 16. točkami Janko Hernaus pred Borisem Firerjem, ki je zbral 13 točk; med ženskami je z 19 točkami zmagala Zdenka Gobec pred Ivanka Habijanič, ki je zbrala 16 točk. V sonožnem skoku je zmagal Jože Pelko pred Jožetom Čohom. V metanju kamna z rame je zmagal Jože Čoh pred Alojzom Juhartom. V krosu na tisoč metrov je med starejšimi moškimi nad

30 let zmagal Jože Pelko pred Slavkom Čohom, med moškimi do 30 leta starosti pa je zmagal Marko Trunkelj pred Milanom Žgajnarjem. Med ženskami je v krosu na tisoč metrov zmagala Emika Štih, druga in hkrati zadnja pa je bila Mirjana Bursać.

V posameznih panogah in disciplinah je sodelovalo naslednje število tekmovalcev: mali nogomet 32, vlečenje vrvi in pikado za moške po 40, metanje kamna z rame in kros za moške do 30. leta starosti po 30, sonožni skok z mesta 25, kros za moške, stare nad 30 let, 20 in kros za ženske 2! Pomeni, da je sodelovalo v vseh oblikah tekmovanja 219 udeležencev, seveda pa so nekateri nastopili v več panogah in disciplinah!

Komisija za rekreacijo vsem sodelujočim in še zlasti zmagovalcem iskreno čestita. Vsem drugim udeležencem srečanja se zahvaljuje za udeležbo v upanju, da se bodo na tretjem, čez leto, pridružili tistim, ki so pomerili svoje moči. Še zlasti pa pričakuje, da bo sodelovalo več žensk, ki so letos zares zatajile...!

STIPE PESIČ,
vodja rekreacije

Na tekmovanju dijaških domov

Drugi v republiki

Že več let se učenci Steklarske šole ustvarjalno vključujemo v vse oblike delovanja splošnega ljudskega odpora. Tako smo imeli vsako leto tako imenovani obrambni dan, na katerem je sleherni med nami lahko pokazal svojo usposobljenost na tem področju. Sodelujemo pa tudi na tekmovanjih dijaških domov v tej aktivnosti in letos smo zasedli v Celju drugo mesto.

V okviru tekmovanja dijaških domov SR Slovenije v poznavanju splošnega ljudskega odpora (SLO) in družbene samozščite (DS) se je naša šestčlanska vrsta udeležila najprej regionalnega ali območnega tekmovanja in na njem zmagala z 200 točkami prednosti pred drugimi vrstami. Tako smo si priborili pravico sodelovati na republiškem tekmovanju, ki je v okvi-

rih tako imenovane DOMIADE v Celju od 17. do 19. aprila zbralo vse najboljše vrste iz republike.

Tekmovalna proga je bila dolga tri in pol kilometra, začela pa se je z merjenjem strelskih spretnosti v streljanju z zračno puško. In ker imajo učenci Steklarske šole bogato tradicijo v tem športu, smo morali svoj sloves dobrih strelcev tudi potrditi. V nadaljevanju

tekmovanja so morali tekmovalci pokazati svoje znanje še v prvi pomoči, zgodovini, obrambi in o SLO nasploh. Naši so bili uspešni in so kot predstavniki celjskega območja zasedli drugo mesto.

Za Steklarsko šolo so nastopili: Pero Kolobanič, Rudolf Kuserbaj, Milan Repinc, Ljiljana Stambolija, Stefica Vrhovski in Josipa Žlabravec.

JOSIPA ŽLABRAVEC

Menimo, da se spodobi mladim iz Steklarske šole in njihovim mentorjem ter učiteljem za uspeh iskreno čestitati!

Šahisti na slovenskem prvenstvu delovnih organizacij

Tudi 20. do 22. mesto je uspeh!

Šahisti naše delovne organizacije Jovo Tišma, Mile Jovičič, Alojz Kubale in Jože Goručan so 30. in 31. maja zaštopali steklarski kolektiv iz Rogoške Slatine na 33. delavskem moštvenem prvenstvu SR Slovenije v šahu, ki je bilo letos na Bledu.

Med štiridesetimi najboljšimi vrstami v republiki so naši zbrali 22,5 točke in si s še dvema moštvo razdelili 20. do 22. mesto. Zmagali so šahisti papirnice Količevo z 29 točkami.

Ceprav zveni malce porogljivo, po-

meni uvrstitev naših šahistov lep uspeh. Toliko večji, ker vemo, da je v

Sloveniji šah že kar močno razvit. Našim zastopnikom čestitamo!

Popravek

V prejšnji, to je 5. letošnji izdaji časopisa »Steklar« je bilo v rubriki »Kratke zanimivosti« pomotoma objavljeno, da je na prvomajskem brzoturnirju v steklarni sodelovalo 40 šahistov. To pa ne drži, saj je v resni-

ci sodelovalo kar 56 šahistov iz SR Slovenije in SR Hrvaške. To je bila hkrati rekordna udeležba na dosedanjih prvomajskih turnirjih!

Bralcem in organizatorjem brzoturnirja se za neljubo napako opravičujemo!

UREDNIŠTVO

Kako deluje šolsko športno društvo Steklarske šole?

Živahno in samoupravno

Delovanje šolskega športnega društva Steklarske šole je bilo letos zelo živahno in samoupravno organizirano. Tekmovalna skupnost je organizirala medrazredna tekmovanja in treninge v košarki, malem nogometu, namiznem tenisu, rokometu, atletiki, streljanju, šahu, plesu in veščinah za SLO. Takšna organiziranost in delo na vseh področjih sta prinesli športnemu društvu precej uspehov.

Letos smo osvojili prvo mesto domov v streljanju pri ženskah, področno prvenstvo domov v streljanju pri

fantih in dekletih, področno prvenstvo domov v šahu in v veščinah za SLO, drugo mesto na prvenstvu domov

Vrsta Steklarske šole z učiteljem in mentorjem, druga na tekmovanju domov SR Slovenije v spretnostih za SLO - foto Z. Novak

SRS v veščinah za SLO ter še druge uspehe. Sodelovali smo na TRIM akciji zveze za telesno kulturo v Cooperjevem testu s 40 učenci, ki so ga vsi odlično prestali. V orientacijskem pohodu, ki ga je organizirala osnovna organizacija ZRVS, smo osvojili prvo mesto. Poleg tega smo sodelovali še na občinskem krosu, na občinskem strelskem tekmovanju, na republiškem krosu v Radovljici, na katerem smo odlično zastopali našo občino. Na DOMIADI, to je republiškem srečanju domov SR Slovenije, so sodelovali v moštvu celjske regije: Galinec v šahu, Žlabravčeva v namiznem tenisu, ki je zmagala, ter Kolobarič, Kuserbanj, Stambolijeva, Repinc, Vrhovskijeva in Žlabravčeva, ki so osvojili odlično drugo mesto in srebrne medalje pred kadeti iz Tacna pri Ljubljani.

Vse šolsko leto smo skrbno urejali društveno kroniko, oglasno desko in objavljali rezultate naših članov v časnikih in po šolskem ozvočenju. Sodelovali smo v republiškem tekmovanju srednjih šol za najbolj množično in samoupravno šolsko športno društvo. Kljub temu, da so vsi člani v našem društvu učenci, smo med najmlajšimi društvi te vrste v Sloveniji. In četudi nam to ni v prid, smo se s 355,5 točkami uvrstili visoko, žal pa, kot to poročamo, še niso znani rezultati drugih društev, in zato še ne vemo, katero mesto smo zasedli. Gotovo je le to, da smo s spodnjega dela tekmovalne lestvice prešli v njeno zgornjo polovico!

Organizirali smo tudi tekmovanje za

najboljši športni razred. Prvo mesto je osvojil 3. letnik, drugo je zasedel 1. b letnik, tretje mesto je zasedel 2. letnik in četrto mesto je preostalo 1. a letniku.

Najboljši športnik šole je bil Stjepan Križnik iz 2. letnika, medtem ko je bila

najboljša športnica šole Josipa Zlabravec.

Vsi najboljši in najbolj prizadevni v šolskem športnem društvu so prejeli posebna priznanja.

Nekaterih zastavljenih nalog pa v okvirih našega šolskega športnega

društva zaradi objektivnih težav nisimo mogli izpolniti, vendar upam, da bo društveno delo po počitnicah še bolj zaživelo in da bomo dosegli nove in še večje uspehe?!

MILAN BASTASIČ,
mentor ŠSD

Za razvedrilo

Nagradna križanka št. 85

Med reševalce nagradne križanke št. 85 bomo z žrebom razdelili 360 dinarjev in sicer prvo nagrado 150 dinarjev, drugo nagrado 120 dinarjev in tretjo nagrado 90 dinarjev! Prosimo vse reševalce, naj vsakdo odda le po eno rešitev!

Rešitev nagradne križanke pošljite na naslov: uredništvo časopisa »Steklar«, steklarna »Boris Kidrič«, 63250 Rogaska Slatina, Ulica talcev 1 ali pa jo oddajte v nabiralnik za časopis »Steklar« pri vhodu v steklarno. Pri tem ne pozabite na ovojnico z rešitvijo pripisati: »Za nagradno križanko št. 85«!

Pri žrebanju bomo upoštevali le pravilne rešitve, ki bodo prispele na naslov uredništva ali ki bodo oddane v skrinjico za naš časopis najpozneje do 15. julija letos.

Za nagradno križanko št. 84 je žreb namenil prvo nagrado 150 dinarjev Svetu Sedmineku, drugo nagrado 120 dinarjev je namenil Magdi Oberski, tretjo nagrado 90 dinarjev pa je žreb namenil Berti Čoh. Vsem nagrajencem čestitamo!

Rešitev nagradne križanke št. 84: vodoravno – Mladinska ulica, ledina, Avsenik, asanacija, solo, koma, etalon, kv, aroma, okarina, revica, Ika, g. iz, tepka, bazar, cer, vežica, ica, acetal, sečevod.

UREDNIŠTVO

STEKLAR	PREBI-VALEC LAPON-SKE	RAZTE-LESEVA-LEC	STORK-LVA	HESTECE V BENEČIN	ČEŠKA PRITR-DILNICA	NATRIJ	STEKLAR	UBIJA-LEC	EKSPLO-ZIVNA ZMES	DEL OBLEKE	NAPLA-ČILO	RIMSKI STENO-GRAF	OŠTIR KAREL	PREDLOG
PREBI-VALEC LAŠKEGA							TEK NA DOLGE PROGE							
SLOV. REVINA							VRSTA IGLAVCA OBREKO VANJE							
ŠPAN. PISATEL-JICA (FILIA)						ČRN - PTIC POLJSKO MESTO							ŽENSKO IME	DELA-VEC V MLINU
DEL PLUGA					SUROVINA ZA LON-CARSTVO ZDRAVILNO Z OPIJEM					NEMŠKI FIZIK GRENKI APERITIV				
NOBELJI			TOZD STEK-LARNE DEL OBARAZA									ŠPANSKI SPOLNIK GLAVNO MESTO JORDANIJE		
AVSTRAL-NOU				M. IME OŽE						AFRI-SKA DRŽAVA KOVANJE				
RIMSKA STEVILKA 100		MEHKA KOVINA SMUČ. KLUB							KOS KAMNINE KHETIJ. ZADRUGA					
KUB.	MOČNO ČUSTVO ŽVEPLO							REKA V LIKI						
TABOR-NICA								IZDELO-VALEC ZVONOV						

Glasilo »Steklar« ureja uredniški odbor: Boris Firer, Ferdo Kampuš, Tone Klokočevnik, Milorad Kračun, Zlatko Novak, Drago Ulčnik in Franc Vehovar. Predsednik izdajateljskega sveta Alojz Juhart. Predsednik uredniškega odbora Milorad Kračun. Vršilec dolžnosti glavnega in odgovornega urednika Zlatko Novak. Tajnica uredništva Cita Novak – Likovna zasnova in oblikovanje Leon Rebolj – Uredništvo »Steklarja«: Steklarna »Boris Kidrič«, 63250 Rogaska Slatina, Ulica talcev 1, telefon (063) 811-611 – Glasilo izdajata steklarna »Boris Kidrič« in Steklarska šola – Rokopisov in fotografij uredništvo ne vrača – Naklada 1700 izvodov – Tiska ČGP »Delo«, Ljubljana.